

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/56/2019
Identifikačné číslo spisu:	5109010648
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5109010648.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného H. S. pre pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného H. S. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. marca 2016, sp. zn. 1To/31/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. S. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 9. januára 2014, sp. zn. 28T/53/2009, bol obvinený H. S. uznaný za vinného v bode 1) z pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2) z pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v bode 3) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, v bode 4) z pokračujúceho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a v bode 5) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1)

- dňa 27. mája 2008 v O. A. P. na presne neurčenom mieste prostredníctvom zmluvy o pôžičke s U. Č. od tohto vylákal sumu 45.000,- Sk, ktorú sa zaviazal splatiť do 20.00 hod. dňa 28. mája 2008, pričom ako zálohu ponúkal vozidlo Audi A4 combi čiernej farby, ktorého nebol majiteľom a peniaze doposiaľ nevrátil, čím spôsobil U. Č., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom O. A. P., Č. č. XXXX škodu vo výške 1 493,72 eur (45.000,- Sk),

- dňa 23. júna 2008 v čase o 15.00 hod. v obci E., okres O. A. P. pod zámienkou zaobstarania

ojazdeného osobného motorového vozidla neupresneného typu vylákal od U. F. sumu najmenej 6.500,- Sk, pričom poškodený mu túto sumu zveril ako akontáciu - zálohu za účelom vybavenia vozidla, ale obvinený tieto peniaze na tento účel nepoužil a po telefonickom kontakte poškodeného na obvineného, kedy sa dotazoval, čo bude s jeho peniazmi mu do telefónu povedal slová: „ja žiadne peniaze nemám, žiadne peniaze neuvidíš,“ čím U. F., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom O. A. P., Ul. Š. č. XXXX, prechodne bytom E. č. XX, okres O. A. P. spôsobil škodu vo výške najmenej 215,76 eur (6.500,- Sk),

v bode 2)

- dňa 26. septembra 2008 v presne nezistenom čase v O. A. P. na doposiaľ nestotožnenom mieste vykonal obhliadku havarovaného osobného motorového vozidla zn. Suzuki Vítara, evidenčné číslo O.-XXXY, ktoré malo v tom čase hodnotu podľa znaleckého posudku 2 432,35 eur (73 276,98 Sk) a na jeho opravu od majiteľa vozidla E. W. v jeho byte zobral sumu 48.000,- Sk, čo predstavuje sumu 1 593,30 eur a vozidlo odviezol spoločne s poškodeným do miesta svojho trvalého pobytu, vtedy na adrese G. XXX a odtiaľ vozidlo previezol do autoservisu W. XXX v P., pričom ho predal W. M.,

- následne v presne nezistenom čase v období dvoch týždňov navštívil E. W. v jeho byte s tvrdením, že potrebuje ďalšie peniaze na opravu uvedeného vozidla, vylákal od neho sumu 20.000,- Sk, čo predstavuje 663,87 eur a odišiel s nimi, peniaze minul pre vlastnú potrebu, čím uvedeným konaním spôsobil E. W., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom X. P. XXXX/XX, O. A. P., celkovú škodu vo výške 4 689,52 eur (141.276,98 Sk),

- dňa 22. augusta 2008 v O. A. P. prevzal od Q. O. sumu 20.000,- Sk s tým, že jej za uvedenú sumu dovezie dňa 26. augusta 2008 osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI SWIFT, čo sa do dnešného dňa nestalo, čím Q. O., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom O. A. P., ul. X. P. č. XXXX spôsobil škodu vo výške 663,87 eur (20.000,- Sk),

- dňa 26. augusta 2008 v Žiline prevzal od Q. O. sumu 12.000,- Sk po predchádzajúcej dohode s menovanou v O. A. P. toho isté dňa s tým, že uvedenú finančnú hotovosť použije na akontáciu leasingu na osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI SWIFT a uvedené vozidlo v ten istý deň, t.j. 26. augusta 2008 dovezie pred panelový dom, kde má Q. O. trvalé bydlisko, čo sa však do dnešného dňa nestalo, čím Q. O.Č., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom O. A. P., ul. X. P. č. XXXX spôsobil škodu vo výške 398,32 eur (12.000,- Sk),

v bode 3)

- v presne nezistenej dobe počas mesiaca november 2008 neoprávnene odoberal elektrický prúd bez uzatvorenia zmluvy o odbere, a to tak, že po neoprávnenom pripojení na elektrický prúd izolovaným vodičom na všetkých troch fázach z distribučnej rozvodnej siete, napojením do elektroinštalácie rodinného domu č. XXX v obci G., okres H., bez zmluvy a elektromera, využíval elektrickú energiu v domácnosti, čím spôsobil spoločnosti Stredoslovenská energetika, a.s., Ul. Republiky č. 5, Žilina, škodu vo výške 1.538,42 eur,

v bode 4)

- začiatkom mesiaca február 2007 uzavrel s Y. L., nar. X. C. XXXX, bytom D. S. č. XXX, okres H., v D. S., v novostavbe jeho rodinného domu bez popisného čísla ústnu dohodu o zabezpečení materiálu na zhotovenie kúrenia v jeho novostavbe, na základe čoho mu Y. L. poskytol zálohu vo výške 43.000,- Sk, bez dohodnutia konkrétneho termínu dodávky, H. S. mu však dodal iba časť materiálu v hodnote 13.176,- Sk, zvyšnú časť materiálu Y. L. ani po viacerých urgenciách nedodal a peniaze, ktoré dostal ako zálohu, použil pre svoju potrebu, čím spôsobil Y. L. škodu vo výške 29.824,- Sk,

- na základe Zmluvy o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia v univerzálnej sieti č. XXXXX zo dňa 5. januára 2007 so spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského

rad 4, Bratislava, ako obchodný zástupca tejto spoločnosti uzatvoril v H., P. a O. A. P. v čase od 5. januára 2007 do 22. augusta 2007, celkovo 30 ks poistných zmlúv o poistení Invest - t.j. životné poistenie bez vedomia, súhlasu a podpisu klientov vypracoval duplicitné poistné zmluvy s inou výškou mesačného poistenia Invest použitím ich osobných údajov z riadne uzatvorených poistných zmlúv z predchádzajúcich riadne uzatvorených poistných zmlúv, poskytnutím nesprávnych informácií o povinnostiach a právach vyplývajúcich z uzatvorenia poistnej zmluvy a úmyselným zamlčaním výšky poistného za účelom zvýšenia finančnej produkcie a získania financií z vyplatených provízií, z ktorého počtu úmyselne časť zmlúv bez súhlasu klientov vypísal, tieto zmluvy podpísal v mene klientov bez ich vedomia, časť zmlúv dal podpísať podvedeným klientom s iným poistením o aký mali záujem a časť zmlúv dal na podpis klientom po tom ako im zamlčal ich povinnosti vyplývajúce z podpísanej zmluvy, a to v dňoch:

- 3. apríla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno P. W., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom G. č. XXX, okres H. na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.201,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 13.780,25 Sk,

- 20. apríla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno O. J., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom T. O., ul. W. č. XXXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.042,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 13.519,62 Sk,

20. apríla 2017 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno O. J., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom T. O., ul. W. č. XXXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.075,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, suma 13.568,07 Sk,

- 22. apríla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno L. Š., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom G. č. XX, okres H. na dobu určitú s mesačným poistným v sume 1.500,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, suma 10.080,- Sk,

- 22. apríla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno L. Š., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom G. č. XX, okres H. na dobu určitú s mesačným poistným v sume 1.500,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 10.080,- Sk,

- 26. mája 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno U. G., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom D. P. č. XX, okres H. na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevský rad 4, Bratislava suma 13.440,- Sk,

- 26. mája 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno U. G., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom D. P. č. XX, okres H., na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, suma 13.440,- Sk,

- 29. mája 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno N. W., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom H., ul. W. I. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.074,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 13.561,35 Sk,

- 29. mája 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno N. W., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom H., ul. W. I. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.074,- Sk, za

ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 13.561,35 Sk,

- 29. mája 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno N. W., nar. 11. februára 1964, trvale bytom H.Ž., ul. W. I. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.074,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 13.561,35 Sk,

- 29. mája 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno N. W., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom H., ul. W. I. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 2.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 13.440,- Sk,

- 27. júna 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno S. O., nar. X. P. XXXX, trvale bytom O. A. P., ul. X. P. č. XXXX/XX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 27. júna 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno F. Y., nar. X. E. XXXX, trvale bytom O. A. P., ul. Č. č. XXXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 27. júna 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Y. W., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom P., ul. O. č. X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 27. júna 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno F. C., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom O. č. XXX, okres W., na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 27. júna 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno U. S., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom O. A. P., Š. č. XXXX/XX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 20.160,- Sk,

- 20. júla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno S. C., nar. X. E. XXXX, trvale bytom H., ul. F. č. XXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 20. júla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Y. S., nar. X. C. XXXX, trvale bytom H., ul. F. č. XXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 20. júla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno O. S., nar. X. Y. XXXX, trvale bytom H., ul. F. č. XXX/X, v zastúpení matka Y. S., nar. X. C. XXXX, trvale bytom H., ul. F. č. XXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 24. júla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Mgr. Y. A., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom D., ul. Y. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 24. júla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Mgr. Y. A., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom D., ul. Y. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 24. júla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno F. W., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom D., ul. Y. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 25. júla 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno X. S., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom O. A. P., ul. X. P. č. XXXX, na dobu určitú s mesačným poistným v sume 3.300,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 22.176,- Sk,

- 11. augusta 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Y. S., nar. X. C. XXXX, trvale bytom H., ul. F. č. XXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 5.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 33.600,- Sk,

- 11. augusta 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Y. S., nar. X. C. XXXX, trvale bytom H., ul. F. č. XXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 5.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 33.600,- Sk,

- 11. augusta 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno F. W., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom D., ul. Y. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 5.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 33.600,- Sk,

- 12. augusta 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Mgr. Y. A., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom D., ul. Y. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 5.500,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 36.960,- Sk,

- 12. augusta 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno Mgr. Y. A., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom D., ul. Y. č. XXX na dobu určitú s mesačným poistným v sume 5.500,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 36.960,- Sk,

- 12. augusta 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno S. C., nar. X. E. XXXX, trvale bytom H., ul. F. č. XXX/X na dobu určitú s mesačným poistným v sume 5.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 33.600,- Sk,

- 22. augusta 2007 - poistenie Invest č. poistnej zmluvy PZ XXXXXXXXXXXX na meno U. U., nar. X. U. XXXX, trvale bytom G. č. XXX, okres H., na dobu určitú s mesačným poistným v sume 8.000,- Sk, za ktoré poistenie bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma 53.760,- Sk,

za ktoré podvodne vypracované poisťné zmluvy H. S. bola H. S. vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava suma na províziách vo výške 668.208,- Sk, ktorú sumu použil na presne nezistený osobný účel, čím spôsobil spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu v celkovej výške 508.406,47 Sk (16.876,- eur),

- dňa 27. februára 2008 v H. na základe ústnej dohody vylákal od MUDr. U. W., nar. X. U. XXXX, trvale bytom F. č. XXXX/XX, H., finančnú hotovosť vo výške 65.000,- Sk, kedy 40.000,- Sk mu MUDr. U. W. vyplatil dňa 27. februára 2008 o 16.30 hod. v ambulancii Pohotovostnej služby v H. na Považskej ulici a 25.000,- Sk mu vyplatil na rovnakom mieste dňa 27. februára 2008 o 20.30 hod., pričom poskytnuté finančné prostriedky mali predstavovať zálohu na vybavenie certifikátov na dovoz osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, striebornej metalízy v plnej výbave v hodnote 25.000,- Sk s termínom dodania do 28. februára 2008, následne H. S. dohodnuté motorové vozidlo MUDr. U. W. nedodal a prevzaté finančné prostriedky si ponechal pre svoju potrebu, čím spôsobil MUDr. U. W., nar. X. U. XXXX, trvale bytom F. č. XXXX/XX, H., škodu vo výške 65.000,- Sk (2.157,60 eur),

- dňa 3. mája 2008 okolo 22.00 hod. v obci S. pred penziónom P. si pod zámienkou neuhradenej faktúry za odber elektrickej energie požičal finančnú hotovosť vo výške 15.000,- Sk (497,91 eur) od F. C. s tým, že túto čiastku osobne poškodenému vráti toho istého dňa do hodiny, resp. v priebehu budúceho dňa, čo však doposiaľ neurobil, poškodenému sa vyhýbal, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 15.000,- Sk (497,91 eur),

- dňa 15. januára 2008 v O. A. P. prevzal osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 405 GLD combi, ev. č. O., červenej farby, VIN čísla: Q. od majiteľa uvedeného vozidla U. F. tým, že mu zaň vyplatí o týždeň sumu 65.000,- Sk, čo sa tak nestalo ani po dohode, aby U. F. s platbou počkal, že mu donesie aspoň zálohu 10.000,- Sk, ktorú mu taktiež nevyplatil, čím spôsobil U. F., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom O. A. P., J.. X. P. č. XXXX škodu vo výške 1 944,30 eur (58.574,98 Sk),

- dňa 17. januára 2008 v O. A. P. prevzal osobný notebook zn. Accer od U. F. s tým, že mu ho o týždeň vráti alebo mu dá zaň peniaze, čo sa nestalo, čím poškodenému U. F., nar. 20. U. XXXX, trvale bytom O. A. P., J.. X. P. XXXX spôsobil škodu vo výške 711,01 eur (21.420,- Sk),

- dňa 9. decembra 2017 vo večerných hodinách v D. U. v U. T. č. XXX pod zámienkou zaobstarania motorového vozidla Mercedes Benz Vito vylákal od Bc. L. O. zálohu vo výške 25.000,- Sk, pričom už vtedy vedel, že uvedené motorové vozidlo nezaobstará a prevzatú zálohu doposiaľ nevrátil, čím spôsobil Bc. L. O., nar. XX. E. XXXX. trvale bytom D. P., F., Ž. XXX/X, škodu vo výške 829,85 eur (25.000,- Sk),

v bode 5)

- napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Ružomberok sp. zn. ORP-P-96/ODI-E-2008 zo dňa 27. marca 2008, právoplatným 18. apríla 2008, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin č.k. 13T/180/2008-54, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. decembra 2008, uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, dňa 17. januára 2009 v čase okolo 11.00 hod. riadil OMV továrenskej značky Alfa Romeo 156 EVČ: F.-XXXT. po miestnej komunikácii v obci T. pred panelovým domom č. X tak, že týmto vozidlom cúvol vzad o vzdialenosť cca 5m, pričom s vozidlom zastavil za zadnou časťou motorového vozidla Mazda 626 EVČ: O.-XXXY. odparkovaného pri okraji cesty, ktorého vodič U. U. si to nevšimol a pri cúvaní narazil zadnou časťou vozidla Mazda do pravej strany vozidla Alfa Romeo a následne v čase okolo 11.13 hod. toho istého dňa H. S. opätovne riadil vyššie uvedené vozidlo po tejto komunikácii, pričom z miesta dopravnej nehody ušiel smerom na centrum obce Dunajov.

Za skutky pod bodmi 1), 2), 3), 4) mu prvostupňový súd uložil podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 3, § 38 ods. 2 Trestného zákona súhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil vo výroku o vine a celom výroku o treste:

- trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok z 12. augusta 2008, sp. zn. 8T/1/2008, právoplatný 18. decembra 2008, ktorým bol obvinenému H. S. uložený podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 30 mesiacov,
- rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 12. apríla 2010, sp. zn. 1T/45/2010, právoplatný 12. apríla 2010, ktorým bol obvinenému H. S. uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 4 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/20/2008,
- trestný rozkaz Okresného súdu Žilina zo 4. júna 2010, sp. zn. 34T/24/2010, právoplatný 29. júna 2010, ktorým bolo obvinenému H. S. upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/20/2008,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil vo výroku o treste:

- trestný rozkaz Okresného súdu Martin z 28. novembra 2008, sp. zn. 13T/180/2008, právoplatný 18. decembra 2008, ktorým bol obvinenému H. S. uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest 20 000,- Sk s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 1 mesiac,
- trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok z 22. decembra 2008, sp. zn. 8T/20/2008, právoplatný 6. februára 2009, ktorým bol obvinenému H. S. uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 36 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/1/2008,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz riadiť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov.

Za skutok pod bodom 5) prvostupňový súd obvinenému uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- E. W., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom J.. X. P. XXXX/XX, O. A. P., škodu vo výške 4.580,76 eur,

- U. F., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom O. A. P., J.. X. P. č. XXXX škodu vo výške 2.655,31 eur,
- U. Č., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom O. A. P., Č. č. XXXX škodu vo výške 1.493,72 eur,
- U. F., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom O. A. P., Ul. Š. č. XXXX, prechodne bytom E. č. XX, okres O. A. P., škodu vo výške 215,76 eur,
- Q. O., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom O. A. P., J.. X. P. č. XXXX škodu vo výške 829 eur,
- Bc. Ľ. O., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom D. P., F., Ž. XXX/X, škodu vo výške 829,85 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku prvostupňový súd poškodeného U. F., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom O. A. P., Ul. Š. č. XXXX, prechodne bytom E. č. XX, okres O. A. P. so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodenému MUDr. U. W., nar. X. U. XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, H., vo výške 60.000,- Sk (1.991,64 eur).

Podľa § 232 ods. 3 Trestného poriadku prvostupňový súd odkázal poškodenú spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému F. C., nar. X. Y. XXXX v H., trvale bytom H., J.. N. T. XXX/XX, škodu vo výške 797,91 eur (15.000,- Sk).

Zároveň prvostupňový súd podľa § 285 písm. g) Trestného poriadku oslobodil obvineného spod obžaloby pre skutok uvedený pod bodom 4) obžaloby Okresnej prokuratúry Žilina sp. zn. 4Pv 460/08-40 z 1. júna 2008, právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase koncom mesiaca marec 2008 alebo v apríli 2008, po tom ako si požičal OMV zn. Peugeot 405, combi od U. F. mu tento telefonoval a dožadoval sa vrátenia svojho auta alebo vyplatenia dohodnutej sumy, pretože otec mu sústavne nadáva, že kde má auto a on nevie čo mu má povedať, sa mu H. S. vyhrážal, že mu zlomí nos a že môže celú vec dať do Markízy a tiež, že ho dá zakopať aj s jeho tatkom ak neprestane volať, čo u U. F. vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

pretože prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku.

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozhodujúc o odvolaní obvineného H. S. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom z 22. marca 2016, sp. zn. 1To/31/2014, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina z 9. januára 2014, sp. zn. 28T/53/2009, vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku pri nezmenenom skutkovom a právnom stave za skutky v bodoch 1), 2), 3), 5) a skutku 4) s výnimkou čiastkového útoku spáchaného dňa 27. februára 2008 obvineného H. S. odsúdil za skutky pod bodom 1), 2), 3), 5) a skutku 4) s výnimkou čiastkového útoku spáchaného dňa 27. februára 2008 podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 3, § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 2 a § 41 ods. 3 Trestného zákona krajský súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz riadiť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 2 Trestného

zákona obvinenému uložil peňažný trest vo výmere 20.000,- Sk.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obvinenému stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona krajský súd zrušil vo výroku o vine a celom výroku o treste:

- rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 12. apríla 2010, sp. zn. 1T/45/2010, právoplatný 12. apríla 2010, ktorým bol obvinenému H. S. uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 4 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/20/2008,
- trestný rozkaz Okresného súdu Žilina zo 4. júna 2010, sp. zn. 34T/24/2010, právoplatný 29. júna 2010, ktorým bolo obvinenému H. S. upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/20/2008,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil vo výroku o treste:

- trestný rozkaz Okresného súdu Martin z 28. novembra 2008, sp. zn. 13T/180/2008, právoplatný 18. decembra 2008, ktorým bol obvinenému H. S. uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest 20 000,- Sk s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 1 mesiac,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline, ako aj proti naň nadväzujúcemu rozsudku Okresného súdu Žilina podal obvinený H. S. dovolanie prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Bušika písomným podaním z 21. marca 2019, podaným na poštovú prepravu toho istého dňa, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Obvinený dal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky do pozornosti predovšetkým nezákonnosť domovej prehliadky, ktorá bola vykonaná bez vedomosti oprávnených strán, použitie asperačnej zásady, ktorá však bola Ústavným súdom Slovenskej republiky zrušená a skutočnosť, že krajským súdom boli zrušené aj tie tresty, ktoré mali byť podľa názoru obvineného amnestované v roku 2013, pretože obvinený spĺňal všetky podmienky, ktoré prezident Slovenskej republiky v rámci celoplošnej amnestie požadoval.

Zásadné porušenie práva na obhajobu videl obvinený najmä v tom, že mu nebolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie Krajského súdu v Žiline (zrejme mal na mysli verejné zasadnutie, pozn.), na ktorom bolo o jeho trestnej veci právoplatne rozhodnuté. Obvinenému ani jeho obhajcovi taktiež nebolo doručené uznesenie o konaní proti ušlému. Obvinený považuje uvedený postup krajského súdu za účelový s cieľom uprieť mu jeho ústavou garantované právo na obhajobu a spravodlivý súdny proces. Za porušenie práva na obhajobu považuje obvinený aj skutočnosť, že počas celého konania nedošlo k predvolaniu svedkov, ktorých obvinených navrhol predvolať na svoju obhajobu.

Obvinený zároveň poukázal na stanoviská Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 14/64 a R 38/68, z ktorých vyvodil, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré úplne vylučujú

pochybnosť o tom, že sa stal skutok, ktorý je predmetom konania. Vierohodnosť a pravdivosť dôkazov proti jeho osobe je podľa jeho názoru pochybná a nie je preukázaná na podklade dôkazov vykonaných v súlade so zákonom. Už samotná obžaloba mala byť podľa názoru obvineného odmietnutá z dôvodu závažných porušení procesných predpisov, najmä týkajúcich sa legálnosti zhromaždených a vykonaných dôkazov. Všetky uvedené pochybenia krajského súdu mali podľa obvineného za následok nezákonné rozhodnutie o jeho vine. Súd dospel podľa obvineného k rozhodnutiu o jeho vine bez toho, aby sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, na základe čoho považuje takéto rozhodnutie za arbitrárne a v priamom rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je podľa obvineného naplnený tým, že súd pri výmere trestu neprihliadol na celkovú dĺžku konania, čím opomenul individualizovať trest. Zároveň bola podľa obvineného v predmetnej veci porušená aj zásada oficiality a § 2 ods. 6 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sú orgány činné v trestnom konaní povinné vybavovať väzobné veci prednostne a urýchlene. Primeranosť konania sa pritom podľa obvineného posudzuje vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu. Obvinený v tejto súvislosti doplnil, že predmetné trestné konanie sa proti jeho osobe začalo viesť 22. apríla 2008, z čoho je zrejmé, že dĺžka konania bola v predmetnej veci neprimeraná a neobvykle dlhá.

Na základe vyššie uvedených skutočností obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudkom vyslovil porušenie zákona a súčasne zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 22. marca 2016, sp. zn. 1To/31/2014, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina z 9. januára 2014, sp. zn. 28T/53/2009, a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Podané dovolanie doplnil obvinený podaním z 24. marca 2019, doručeným prvostupňovému súdu 28. marca 2019, v ktorom uviedol, že nebol upovedomený o termíne verejného zasadnutia konaného 22. marca 2016, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, keďže nemal možnosť brániť sa pred súdom a navyše nebolo zachované jeho právo na kontradiktórnosť konania zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čo je v rozpore s čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Zároveň dal obvinený do pozornosti, že v jeho trestnej veci sa senát menil celkovo až trikrát, čo je zrejme z predloženého spisového materiálu a zakladá to podľa jeho názoru dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku.

Podľa názoru obvineného súd oprel svoje rozhodnutie o dôkazy, ktoré neexistovali, na základe čoho je výrok o treste nepreskúmateľný a zároveň je v rozpore s § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona. Konajúce súdy dokonca zrušili už vykonaný trest zákazu činnosti, v rámci ktorého riadne vykonal nové preskúšania a riadne zaplatil, pričom nariadili jeho opätovný výkon, čo je podľa obvineného nelogické a v rozpore s Trestným poriadkom.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dôsledne preveriť uvádzané skutočnosti a na ich základe zrušiť napadnutý rozsudok, ako aj ďalšie obsahovo nadväzujúce rozhodnutia.

Podané dovolanie obvinený doplnil aj podaním z 8. júla 2019, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 9. júla 2019. V tomto doplnení dovolania obvinený poukázal na skutočnosť, že znalecký posudok znalca O. bol nekompletný a navyše preukazuje, že hodnota vozidiel mohla byť menšia ako 260,- eur, čo je uvedené aj v zápisnici z hlavného pojednávania pri výsluchu tohto znalca. Z uvedeného podľa obvineného vyplýva, že v predmetnom konaní nešlo o trestnú činnosť, ale zjavne a preukázateľne o priestupkové konanie, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku a preukazuje to skutočnosť, že znalecký posudok sa stal nulitným a nepoužiteľným dôkazom v konaní pred súdom. Opätovne taktiež poukázal na to, že v priebehu konania neboli vykonané dôkazy, ktoré on, resp. jeho obhajca navrhovali. Obvinený taktiež uviedol, že jeho práva na obhajobu boli porušené už v

prípravnom konaní postupom Mgr. L., ktorý JUDr. Zdenku Sýkorovú svojvoľne predvolal na výsluch F. F., P. O. a W. M., o čom obvinený nemal vedomosť. Navyše JUDr. Sýkorová po tomto úkone žiadala od obvineného podpísanie plnej moci na úkony, ktorých sa zúčastnila, s čím obvinený nesúhlasil a uvedené jej nepodpísal.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/53/2009, spolu s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/78/2012, a v konaní, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 7, § 131 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 261 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina a všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zároveň navrhol, aby vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Napokon obvinený podané dovolanie doplnil aj podaním z 27. augusta 2019, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 28. augusta 2019, v ktorom uviedol, že konajúce súdy nesprávne právne kvalifikovali skutok v bode 4 ako pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tdo 75/2012 a vychádzajúc z jeho záverov uviedol, že podľa jeho názoru v prípade trestného činu podvodu je objektom ochrana majetkových práv, pričom predmetom útoku je cudzia vec, nie osoba, a teda tento trestný čin nie je možné spáchať na osobe. Z tohto dôvodu podľa obvineného nie je možné v predmetnej veci aplikovať kvalifikačný znak podľa § 138 písm. j) Trestného zákona a tento skutok mal byť správne právne posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona. Obvinený je zároveň toho názoru, že uvedené porušenie zákona spočívajúce v nesprávnej právnej kvalifikácii skutku by zásadným spôsobom ovplyvnilo jeho postavenie, pretože namiesto trestu uloženého za zločin by mu bol uložený trest za prečin.

V ďalšej časti doplnenia dovolania obvinený uviedol, že nebolo jeho zámerom uviesť niekoho do omylu - všetkým poškodeným vystavil potvrdenie, resp. príjmový lístok. Má záujem vyrovnať sa s poškodenými, o čom svedčí aj šek, ktorý poslal Q. O.. Momentálne sa však nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu sú jeho možnosti obmedzené. Obvinený poukázal taktiež na skutočnosť, že napadnutým rozsudkom mu bol opätovne uložený zákaz viesť motorové vozidlá, a to i napriek skutočnosti, že tento trest vykonal už v roku 2011 a z tohto dôvodu súd na tento trest nemal prihliadať. Uvedeným bol podľa obvineného porušený zákon v čl. 50 ods. 6 a § 2 ods. 8 Trestného poriadku.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 8. júla 2019 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „prokurátor“), ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že celé trestné konanie, teda prípravné konanie, ako aj konanie pred Okresným súdom Žilina a Krajským súdom v Žiline a rozhodnutia týchto súdov považuje za zákonné. Trest, ktorý bol obvinenému uložený, považuje prokurátor za zákonný, pričom podľa jeho názoru nebolo porušené jeho právo na obhajobu a dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Prokurátor je toho názoru, že neexistujú dôvody dovolania tak, ako ich uvádza obhajca obvineného, resp. samotný obvinený v podanom dovolaní.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného H. S. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 6. septembra 2019.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Zároveň je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 3. septembra 2018, sp. zn. 2 Tdo 7/2018, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov pod č. 96/2018, v zmysle ktorého „Námietky chýb rozhodnutia a konania v zmysle § 374 ods. 1 (ods. 3) Trestného poriadku, s označením dôvodu dovolania podľa požiadavky odseku 2 naposledy označeného ustanovenia (teda uplatnené riadne), sú obligatórnou náležitosťou dovolania - ak je v dovolaní uvedená aspoň jedna taká námietka, bude sa ňou dovolací súd zaoberať (pokiaľ sú splnené ostatné zákonné podmienky dovolacieho konania). Dovolací súd sa však nebude zaoberať námietkami uplatnenými po uplynutí lehoty na podanie dovolania uvedenej v § 370 ods. 1, 2 Trestného poriadku (teda nie včas), okrem konštatácie ich oneskoreného uplatnenia; to sa netýka ďalšej argumentácie k včas a riadne uplatneným dovolacím námietkam. Ak v dovolaní podanom včas nie je riadne uplatnená žiadna dovolacia námietka, dovolanie bolo síce podané, avšak bez splnenia svojej obligatórnej náležitosti. V takom prípade nasleduje postup podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku, avšak námietky možno uplatniť najneskôr do uplynutia lehoty určenej dovolacím súdom podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku. Neskôr uplatnenými námietkami sa nebude dovolací súd vecne zaoberať - buď rozhodne podľa § 382 písm. e) Trestného poriadku (pri absencii akejkoľvek riadne uplatnenej námietky), alebo sa bude zaoberať len námietkami riadne uplatnenými v naposledy označenej lehote.“

Vychádzajúc z vyššie uvedeného rozhodnutia najvyšší súd hneď v úvode konštatuje, že lehota na podanie dovolania v predmetnej veci začala plynúť dorúčením rozsudku krajského súdu zvolenému obhajcovi obvineného (keďže v predmetnej veci sa konalo proti ušlému, súd doručoval napadnutý rozsudok v zmysle § 361 ods. 1 Trestného poriadku len obhajcovi obvineného) dňa 2. mája 2016 a v zmysle § 370 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku s poukazom na § 63 ods. 4 Trestného poriadku uplynula 2. mája 2019. Na základe uvedeného sa dovolací súd v ďalšej časti svojho rozhodnutia zaoberal len dovolacími námietkami obvineného uvedenými v dovolaní z 21. marca 2019 a v jeho doplnení obvineným z 24. marca 2019, pretože dovolacie námietky uvedené v doplnení dovolania obvineného z 8. júla 2019 a z 28. augusta 2019 boli uplatnené až po uplynutí lehoty na podanie dovolania.

Dovolací súd taktiež poukazuje na to, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120, roč. 2012).

Uvedené je v predmetnej veci aplikovateľné vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa zmeny v zložení senátu rozhodujúcom v jeho trestnej veci, ktorú obvinený síce podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného poriadku, obsahovo však spadá pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

K vyššie uvedenej dovolacej námietke obvineného možno uviesť, že obvinený v podanom dovolaní nešpecifikoval, či v predmetnej trestnej veci malo dôjsť k zmene v zložení senátu okresného súdu alebo krajského súdu. Napriek tomu mu dovolací súd dáva do pozornosti, že vo vzťahu k namietanej zmene v zložení senátu okresného súdu obvinený nesplnil podmienku dovolania uvedenú v § 371 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorej dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. g) Trestného poriadku nemožno použiť, ak namietaná okolnosť bola dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Zmyslom ustanovenia § 371 ods. 4 Trestného poriadku je predísť tomu, aby konanie pred dovolacím súdom slúžilo ako možnosť namietat nové a nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákondarca v tejto súvislosti totiž predpokladal, že pokiaľ bola namietaná vada dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a tento sa ju nesnažil odstrániť pri prvej možnej príležitosti, nejde o vadu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní, a v podstate by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

Z predloženého spisového materiálu nie je zrejmé, že by obvinený alebo jeho obhajca zmenu v zložení senátu namietali či už v priebehu hlavného pojednávania, v záverečnej reči, v podanom odvolaní alebo počas verejného zasadnutia odvolacieho súdu, hoci táto skutočnosť im musela byť zrejmá už počas hlavného pojednávania, na ktorom k zmene v zložení senátu malo dôjsť. Keďže uvedenú skutočnosť obvinený prvýkrát namietal až v podanom dovolaní, nesplnil tak podmienku predpokladanú § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Ak obvinený v podanom dovolaní namietal zmenu v zložení senátu krajského súdu, ani táto jeho dovolacia námietka nie je dôvodná, pretože o ním podanom odvolaní rozhodoval 15. marca, ako aj 22. marca 2016 (teda v termínoch konania verejného zasadnutia, na ktorých sa prerokovávalo odvolanie obvineného, keďže všetky predchádzajúce termíny verejného zasadnutia boli zrušené alebo odročené na základe žiadostí obvineného) senát v rovnakom zložení, a to predsedníčka senátu JUDr. Adriana Gallová a členovia senátu JUDr. Pavol Polka a JUDr. Vladimír Sučík.

Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnej veci nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal, že počas celého konania nedošlo k predvolaniu svedkov, ktorých navrhoval predvolať na svoju obhajobu. K tomu možno uviesť, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Trestného poriadku), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Trestného poriadku). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dokazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku). Späťvzatie návrhu na doplnenie dokazovania je možné písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak učiniť individuálne vo vzťahu k jednotlivému pôvodne

navrhovanému dôkazu, alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou vyhlásenie predsedu senátu podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku, že dokazovanie je skončené. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 116, roč. 2014).

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že pri predbežnom pojednaní obžaloby dňa 7. júla 2009 obhajca obvineného navrhol vypočúť obvineného a svedkov tak, ako je to uvedené v bode 2) obžaloby, taktiež navrhol vypočúť znalca k hodnote vozidla a oboznámiť a prečítať listinné dôkazy uvedené v bode 3) obžaloby (č.l. 507 spisu). V návrhu na vykonanie dokazovania, doručeného Okresnému súdu Žilina 2. septembra 2009 (č.l. 542 spisu) obvinený navrhol vypočúť svedkov - k bodu 1) obžaloby svedkov Y. S., U. Ď., svedka S., H. S. st., U. S., svedkyňu W., P. E., O. O.; k poškodenému U. F. svedka H. F., X. S., P. X., predavačku z obchodného domu P. v Ž. na X.; k poškodenému U. Č. svedka P. a notára, ktorý spisoval zmluvu o pôžičke; k poškodenému U. F. svedka D. L. a svedka U. S.; k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia svedkyňu E. S., U. S., U. L., Y. L. a dvoch službukonajúcich príslušníkov dopravnej polície, ktorí mali službu 17. januára 2009.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. septembra 2009 obhajca obvineného navrhol vypočúť ako svedkov prítomných U. S. a X. S. (č.l. 547 spisu), na hlavnom pojednávaní konanom 15. októbra 2009 obhajca obvineného ako svedkyňu navrhol vypočúť E. S. (č.l. 604 spisu). Na hlavnom pojednávaní 3. decembra 2009 obhajca obvineného uviedol, že navrhuje vypočúť ako svedkov bratov obvineného D. S. a X. S. (č.l. 640 spisu). Dňa 3. marca 2010 obhajca obvineného predložil návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov U. S., P. E., U. Ď., Y. W., P. X., JUDr. Y. O., F. O., P. P., Y. S., U. S. a X. S. (č.l. 668 spisu). Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. marca 2010 (č.l. 679 spisu) obhajca obvineného predložil návrh na vykonanie výsluchu svedkov, ktorých obvinený navrhol už vo svojom podaní nachádzajúcim sa na č.l. 542 spisu.

Faxovým podaním doručeným súdu 9. novembra 2010 ďalšia obhajkyňa obvineného zaslala návrhy na doplnenie dokazovania o výsluch svedkov, v ktorých zopakovala návrh obvineného na vykonanie dokazovania z č.l. 542 spisu. V závere svojho podania obhajkyňa navrhla vypočúť Y. S., U. Ď., U. S., H. F., X. S., U. S., P. M. a svedkov z autoservisu a spoločnosti Y. Y., ktorých mená upresní (č.l. 770-775 spisu). Faxovým podaním doručeným 10. novembra 2010 obhajkyňa obvineného doplnila návrh na doplnenie dokazovania o výsluchy svedkov P. E., Y. W., P. X., JUDr. Y. O., F. O., P. P. a svedkov z autoservisu a spoločnosti Y. Y., ktorých mená upresní (č.l. 776-777 spisu). Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. novembra 2010 obhajkyňa obvineného navrhla vypočúť svedkyňu Y. S. (matku obvineného), X. S. (brata obvineného), svedka U. S. (brata obvineného), svedkov U. Ď., U. S., P. X., P. E., Y. W., JUDr. Y. O., Petra O., konateľa spoločnosti Y. Y. s.r.o., pracovníkov autoservisu z Ružomberka, svedka U. F. (č.l. 796-797 spisu) a znalca skúmajúceho duševný stav obvineného (č.l. 802 spisu). V závere tohto hlavného pojednávania obhajkyňa obvineného uviedla, že netrvajú na osobnom výsluchu Y. S. (č.l. 802 spisu).

Na hlavnom pojednávaní 28. marca 2011 obhajkyňa obvineného predložila súdu opakovaný návrh na doplnenie dokazovania, v ktorom navrhla opätovne vypočúť svedka U. F., vypočúť svedka P. X., svedka F., svedkyňu Y. S., vyšetrovateľov mjr. Mgr. L. a npr. F. a ponechala na zváženie súdu výsluchy zástupcov poškodenej spoločnosti SSE, ako aj zástupcu spoločnosti Y. s.r.o. (č.l. 873-882 spisu); zároveň zotrvala na výsluchu všetkých svedkov tak, ako boli uvedení v dôkaznom návrhu na č.l. 780-790 spisu, konkrétne P. X., svedka F., U. Ď., vyšetrovateľov mjr. L. a npr. F. (č.l. 894 spisu). Podaním doručeným súdu 6. septembra 2011 obhajkyňa obvineného predložila návrh na doplnenie dokazovania, pričom v ňom opakovane zotrvala na výsluchu svedkov U. F., P. X., U. S., Y. S., mjr.

Mgr. D. L. a npr. P. F. (č.l. 925-930 spisu). Aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. decembra 2011 obhajkyňa obvineného zotrvala na predvolaní svedkov P. X., U. F., H. F., U. S., Y. S.I., mjr. D. L., npr. P. F. a zástupcov spoločnosti Y. Y. S. (č.l. 943 spisu), pričom na otázku súdu, prečo na hlavnom pojednávaní dňa 23. novembra 2010 navrhovali vypočuť svedkyňu Y. S., keď v závere hlavného pojednávania uviedli, že upúšťajú od jej výsluchu a teraz ju opätovne žiadajú vypočuť, obhajkyňa obvineného uviedla, že predtým konala na základe dispozície klienta, kedy od výsluchu svedkyne upustili pre značné citové rozrušenie, avšak s poukazom na okolnosti, ktoré vyšli najavo, sú toho názoru, že je potrebné vykonať výsluch svedkyne (č.l. 944 spisu). V závere tohto hlavného pojednávania obhajkyňa obvineného navrhla vypočuť MUDr. Š., ktorá by sa vyjadrila k aktuálnemu psychickému stavu obvineného a k jeho diagnóze (č.l. 947 spisu). Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. marca 2012 obhajkyňa obvineného navrhla doplniť dokazovanie výsluchom svedka H. F. a P. X., (č.l. 977 spisu).

Po zrušení rozsudku okresného súdu z 22. marca 2012, sp. zn. 28T/53/2009, uznesením krajského súdu z 9. októbra 2012, sp. zn. 1To/78/2012 (č.l. 1095-1119 spisu), na hlavnom pojednávaní 23. apríla 2013 obhajkyňa obvineného navrhla vykonať výsluch svedkov uvedených v rozhodnutí krajského súdu, ako aj svedka P. X.. Na hlavnom pojednávaní konanom 9. januára 2014 prokurátor ustúpil od obžaloby pre skutok pod bodom 4) právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na základe čoho obhajca obvineného uviedol, že netrvá na osobnom výsluchu svedka F. (č.l. 1206 spisu).

Z uvedených návrhov na doplnenie dokazovania boli vykonané nasledovné: Svedkyňa E. S. bola predvolaná na hlavné pojednávanie dňa 3. novembra 2009, avšak po zákonom poučení odmietla vypovedať (č.l. 624 spisu). Na hlavnom pojednávaní 3. decembra 2009 boli vypočutí svedkovia U. L. (č.l. 645 spisu) a Y. L. (č.l. 646 spisu), znalec Dpt. U. O. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2010 (č.l. 735-736 spisu). Svedkovia U. S. a X. S. boli vypočutí na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. novembra 2010 (č.l. 797-802 spisu), znalec MUDr. U. D. a svedok D. L. boli vypočutí na hlavnom pojednávaní 28. marca 2011 (č.l. 886 - 894 spisu).

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. decembra 2011 okresný súd podľa § 272 ods. 2 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou, a to výsluch svedkov U. F., H. F., P. X., U. S., Y. S., D. L., P. F., pracovníkov spoločnosti Y. Y. z dôvodu, že ich výsluchy sa majú týkať okolností, ktoré možno zistiť inými už skôr vykonanými dôkazmi (č.l. 944 spisu). Zároveň podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku prvostupňový súd odmietol vykonať dôkaz spočívajúci vo výsluchu svedkyne MUDr. Š. z dôvodu, že sa týka okolnosti zistenej už skôr vykonaným výsluchom znalca MUDr. D. (č.l. 947 spisu). Na hlavnom pojednávaní 22. marca 2012 prvostupňový súd podľa § 272 ods. 2 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhované obhajobou, a to výsluch svedkov H. F. a P. X. z dôvodu, že tieto dôkazy sa týkajú okolností, ktoré boli zistené inými už skôr vykonanými dôkazmi (č.l. 977 spisu).

Na hlavnom pojednávaní konanom 9. januára 2014, pred ukončením dokazovania obhajca obvineného na otázku, či má návrhy na doplnenie dokazovania uviedol, že trvá na vypočutí svedkov U. F. a Mgr. L., keďže je toho názoru, že i napriek ustúpeniu prokurátora od obžaloby pre skutok pod bodom 4 je potrebné svedka F. vypočuť vzhľadom na rozpory v jeho výpovediach. Svedka L. navrhol vypočuť z dôvodu, že ako vyšetrovateľ konal podľa vyjadrenia obvineného neštandardne a jeho výpoveď považuje za podstatnú na objasnenie skutkových a právnych okolností týkajúcich sa obvineného H. S. (č.l. 1207 spisu). Následne po tomto prednese obhajcu okresný súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka poškodeného U. F. a Mgr. D. L., vzhľadom na to, že svedkovia mali byť vypočutí v zmysle rozhodnutia krajského súdu ku skutku pod bodom 4 obžaloby, od ktorého prokurátor v úvode tohto hlavného pojednávania odstúpil, na základe čoho súd nepovažoval výsluch týchto svedkov za potrebný (č.l. 1207 spisu).

V rámci odvolacieho konania obvinený podaním z 1. apríla 2015, doručeným krajskému súdu 7. apríla 2015 navrhol doplniť dokazovanie o výsluch svedkov U. S., Y. W., P. W., U. U., U. L. a Ing. Y. L. (č.l.

1397-1398 spisu). Podaním zo 7. apríla 2015, doručeným krajskému súdu 13. mája 2015 obvinený opätovne navrhol doplniť dokazovanie o výsluch svedkov U. S., Y. W., P. W., U. U., U. L. a Ing. Y. L. (č.l. 1401-1403 spisu). Podaním z 30. septembra 2015, predloženým obhajcom obvineného na verejnom zasadnutí 15. marca 2016 obhajca obvineného doplnil odôvodnenie odvolania obvineného a zároveň opätovne navrhol doplniť dokazovanie o výsluch svedkov U. S., Y. W., P. W., U. U., U. L. a Ing. Y. L. (č.l. 1437-1442 spisu). Na tomto verejnom zasadnutí krajský súd uznesením podľa § 272 ods. 3 odmietol návrh obvineného na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov U. S., Y. W., P. W., U. U., U. L. a Ing. Y. L. (č.l. 1447 spisu). Odmietnutie vykonania tohto návrhu odôvodnil na str. 23 svojho rozhodnutia nasledovne: „Krajský súd v odvolacom konaní v zmysle § 298 Trestného poriadku a § 272 ods. 3 Trestného poriadku rovnako odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným a jeho obhajcom v písomných dôvodoch odvolania, a to: U. S., Y. W., P. W., U. U., U. L. a Ing. Y. L.. Odvolací súd vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, navrhované dôkazy vyhodnotil ako také, ktoré by boli nepodstatné pre rozhodnutie vo veci.“

Z vyššie uvedeného prehľadu vyplýva, že nie je pravdou tvrdenie obvineného, že zo strany konajúcich súdov nedošlo k predvolaniu ním navrhovaných svedkov. Naopak, je zrejmé, že časť obvineným navrhnutých svedkov bola na hlavnom pojednávaní vypočutá a zvyšná časť jeho návrhov na doplnenie dokazovania bola prvostupňovým, ako aj odvolacím súdom odmietnutá, pričom odmietnutie vykonania tohto dokazovania súdy dostatočným spôsobom odôvodnili. S poukazom na uvedené tak možno konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa nedoručenia mu predvolania na verejné zasadnutie odvolacieho súdu, ako aj nedoručenia uznesenia o konaní proti ušlému, ktorú obvinený taktiež podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolací súd poukazuje na svoj rozsudok z 9. februára 2010, sp. zn. 2 Tdo 46/2009, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 6. roč. 2011, v zmysle ktorého „obsahom práva na obhajobu, ktoré je prvkom spravodlivého procesu, je aj možnosť vznášať osobne a tiež prostredníctvom obhajcu námietky proti prvostupňovému rozsudku na odvolacom súde. Odňatie tejto možnosti vykonaním verejného zasadnutia bez prítomnosti obvineného, pre ktorý postup neboli splnené zákonné podmienky, napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Uvedený nezákonný postup v sebe ale zároveň zahŕňa aj zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto v takom prípade neprichádza do úvahy záver o naplnení dovolacieho dôvodu aj podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z dôvodu, že v uvedenej situácii je ustanovenie § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku v pomere špeciality k § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.“

Vyššie uvedenú dovoláciu námietku obvineného je tak potrebné subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

K vyššie uvedenej dovolacej námietke dovolací súd uvádza, že opatrením z 22. februára 2016 predsedníčka senátu rozhodla o tom, že proti obvinenému H. S. sa odvolacie konanie vykoná ako proti ušlému. Predmetné uznesenie bolo obhajcovi obvineného doručované spolu s termínom verejného zasadnutia určeného na 15. marca 2016 (ktorý termín bol určený úpravou predsedníčky senátu z toho istého dňa, t.j. 22. februára 2016, č.l. 1429 spisu). Skutočnosť, že odvolacie konanie proti obvinenému H. S. sa vykoná ako proti ušlému, oboznámila predsedníčka senátu opätovne aj na verejnom zasadnutí 15. marca 2016 (č.l. 1447 spisu), pričom obhajca obvineného na tomto verejnom zasadnutí, ani na verejnom zasadnutí dňa 22. marca 2016 neuviedol, že by mu predmetné opatrenie nebolo doručené.

Obvinenému H. S. krajský súd opatrenie o vykonaní odvolacieho konania proti ušlému, ako aj predvolanie na verejné zasadnutia 15. marca 2016 a 22. marca 2016 (t. j. po tom, ako sa vo veci začalo

konať ako proti ušlému) nedoručoval z toho dôvodu, že podľa § 361 ods. 1 Trestného poriadku (nachádzajúceho sa v rámci ustanovení piateho dielu siedmej hlavy tretej časti Trestného poriadku týkajúcich sa konania proti ušlému) všetky písomnosti určené obvinenému sa doručujú iba obhajcovi. Obhajcovi obvineného pritom bolo doručené predvolanie na verejné zasadnutie 15. marca 2016 a na tomto verejnom zasadnutí taktiež zobral na vedomie termín verejného zasadnutia 22. marca 2016. Podľa § 361 ods. 2 Trestného poriadku predvolanie na hlavné pojednávanie a na verejné zasadnutie sa tiež vhodným spôsobom uverejní. Hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie sa potom vykoná aj v neprítomnosti obvineného, a to bez ohľadu na to, či sa obvinený o ňom dozvedel. Krajský súd postupoval v predmetnej veci aj v zmysle tohto ustanovenia, a to tým spôsobom, že predvolanie obvineného na verejné zasadnutie 15. marca 2016 ako aj 22. marca 2016 uverejnil na úradnej tabuli súdu.

Možno preto uzavrieť, že v predmetnej veci nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nezákonnosť domovej prehliadky, ktorá bola vykonaná bez vedomosti oprávnených strán. Najvyšší súd vo vzťahu k tejto dovolacej námietke považuje za potrebné dať obvinenému (resp. jeho obhajcovi) do pozornosti, že zo spisového materiálu v predmetnej veci je zrejmé, že domová prehliadka vo vzťahu k žiadnemu zo skutkov, za ktoré bol obvinený uznaný za vinného, nebola vykonávaná. V tomto prípade tak nemohlo dôjsť ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin neprípúšťa.

Pokiaľ ide o obvineným namietané neaplikovanie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, prijaté 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5, roč. 2011, v zmysle ktorého „dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona (resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona, resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiadny dovolací dôvod.“

Z uvedeného možno vyvodíť, že skutočnosť, že konajúce súdy pri ukladaní trestu obvinenému nepoužili inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, sama o sebe nezakladá žiaden dovolací dôvod.

Navyše, samotný krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na str. 31 uviedol: „Odvolací súd skúmal, či dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obžalovaného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou významnou okolnosťou prípadu, ktorá by odôvodňovala pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 40 ods. 1 Trestného zákona a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom s obmedzením uvedeným v ustanovení § 40 ods. 5 Trestného zákona. Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k jednoznačnému záveru, že dĺžku trestného konania v danom prípade nemožno vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Trestné konanie vedené na Okresnom súde Žilina od 1. júna 2009, v poradí druhé

odvolacie konanie je vedené na Krajskom súde v Žiline od 28. apríla 2014. Obžalovaný v priebehu trestného konania opakovane vznášal námietky zaujatosti, návrh na odňatie a prikázanie veci. Rovnako je nesporné, že obžalovaný sa ospravedlňoval krátko pred začiatkom vykonania hlavných pojednávanií aj verejných zasadnutí z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, práceneschopnosti, návštevy rôznych zdravotníckych zariadení. Dňa 26. februára 2015 predsedníčka senátu Krajského súdu v Žiline po zabezpečení odborného vyjadrenia ohľadne zdravotného stavu obžalovaného vydala príkaz na zatknutie obžalovaného, pretože nastala dôvodná obava, že obžalovaný H. S. s odvolávaním sa na svoj zdravotný stav sa vyhýba trestnému konaniu a trestu, a je tým u neho daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Prístup obžalovaného k nariadeným pojednávaniam možno hodnotiť ako vyslovene obštrukčný. Zo strany obžalovaného nebola prejavená žiadna iniciatíva o prejednanie jeho trestnej veci, naopak, z jeho konania vyplývala evidentná snaha vyhnúť sa ukončeniu predmetného trestného stíhania.“

Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal použitie asperačnej zásady, ktorá bola Ústavným súdom Slovenskej republiky zrušená. Dovolací súd na tomto mieste opätovne dáva do pozornosti obvinenému (resp. jeho obhajcovi), že tzv. asperačná zásada, upravená v § 41 ods. 2 Trestného zákona, sa uplatňuje pri ukladaní úhrnného trestu v prípade odsúdenia za dva alebo viac trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom. V predmetnej veci však toto ustanovenie nebolo použité ani prvostupňovým, ani odvolacím súdom, pretože obvinenému nebol ukladaný úhrnný trest, ale trest súhrnný a spoločný podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 3 Trestného zákona. Z tohto dôvodu je uvedená dovolacia námietka v predmetnej veci irelevantná a nemôže zakladať naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videl obvinený aj v tom, že napadnutým rozsudkom Krajského

súdu v Žiline mu boli zrušené aj tie tresty, na ktoré sa podľa jeho názoru vzťahovala amnestia prezidenta z roku 2013.

K tomu možno uviesť, že podľa čl. I rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii, č. 1/2013 Z. z. (ďalej len „amnestia“) prezident odpustil tresty odňatia slobody právoplatne uložené pred dňom tohto rozhodnutia, ktorých výkon je podmienenečne odložený, s účinkom, že sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený. Podľa čl. II amnestie prezident odpustil nevykonané tresty odňatia slobody, ktoré boli pred dňom tohto rozhodnutia právoplatne uložené vo výmere neprevyšujúcej osemnásť mesiacov, ak bol takýto trest uložený mladistvému alebo ak súd zaradil páchateľa na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, alebo nevykonané zvyšky týchto trestov odňatia slobody. Tieto tresty odpustil s účinkom, že sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa čl. V písm. d) amnestie toto rozhodnutie sa nevzťahuje a) na tresty právoplatne uložené za trestné činy s následkom smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo škody veľkého rozsahu, b) na tresty právoplatne uložené za trestný čin zanedbania povinnej výživy, ohrozovania mravnej výchovy mládeže, šírenia toxikománie, podávania alkoholických nápojov mládeži, c) na tresty právoplatne uložené za trestné činy ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a opilstva, d) na tresty právoplatne uložené osobám, ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením právoplatne odsúdené za úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody, výkon ktorého nebol odložený, alebo ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením prepustené z výkonu trestu odňatia slobody, e) na právoplatne uložené tresty úhrnné a súhrnné, ak jedným z trestných činov, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, je trestný čin, na ktorý sa amnestia podľa písmen a) až c) nevzťahuje, alebo ak boli uložené osobe, na ktorú sa amnestia podľa písmena d) nevzťahuje.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení možno konštatovať, že na obvineného H. S. sa nevzťahovala amnestia prezidenta Slovenskej republiky, pretože na základe trestného rozkazu Okresného súdu Martin z 28. novembra 2008, sp. zn. 13T/180/2008, mu bol uložený peňažný trest vo výmere 20.000,- Sk s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Keďže obvinený peňažný trest neuhradil, Okresný súd Martin rozhodol o vykonaní náhradného trestu odňatia slobody, ktorý obvinený vykonal 21. októbra 2009. S poukazom na čl. V písm. d) amnestie (konkrétne časti, v zmysle ktorej amnestia sa nevzťahuje na tresty právoplatne uložené osobám, ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením prepustené z výkonu trestu odňatia slobody) sa na obvineného H. S. amnestia nevzťahuje, a to na žiaden z trestov obsiahnutých v napadnutom rozsudku krajského súdu.

Napokon, vo vzťahu k dovolacím námietkam obvineného týkajúcim sa pochybností o tom, že skutok sa stal a pochybností o vierohodnosti a pravdivosti dôkazov je potrebné uviesť, že tieto dovolacie námietky obvineného sú námietkami skutkovými, t. j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného H. S. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.